

PIENISTY (16) *ai*

pienisty (15), **pianisty** (1); pienisty : pianisty *FalZioł* (1:1).

pie- (14), pię- (1).

e *jasne*.

sg m N pienisty (8). ◊ A pienisty (1). ◊ f N pienistå (2), pianist(a) (1). ◊ [n L pienistym.] ◊ pl N subst pienisté (3). ◊ A pienist(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów ze SpiczZioł: pianisty) – XVIII w.

Pokryty pianą, spieniony; spumosus Mącz, Cn; spumeus Calep, Cn; spumans, spumatus, spumifer Cn (16) : Mącz 410d; StryjKron 255; człowiek [...] powodzia porwany Płynie/ tám gdzie go nioła pienisté bálwany. KochMarsz 153; KochPam 85; Wody z gór łzumią/ á piēnistå Wilná Iuż brzegóm silná. KochPieś 31; Calep 1001a; GrochKal 14; GosłCast 9; [Jak syreny śpiewają na morzu pienistym StryjPoczqt 43; Ozdobny złotym rzędem łtoi koń okryty/ Gryząc piēnisty munštuk y tłukąc kopyty. VergKoch 96 (Linde); Volck 615].

a. *O płynach fizjologicznych (8) : á gdi też ktemu niekielko ziarn aloes przyczyniłz/ gorące y piēnistę wilkołci złe wymiata FalZioł I 66b; Też blada vrina/ albo trochę przyrumieńsza z blednością/ na wirzchu łamym piēnistå/ [...]. Suchoty być onemu człowiekowi: znamionuie. FalZioł V [4]v; Mocz piēnisty w niewiáltach/ nádęcie żołądká známienuie SienLek 27v, 27 [4 r.], 27v.*

Cf NIEPIENISTY, **PIENIĄCY SIĘ**